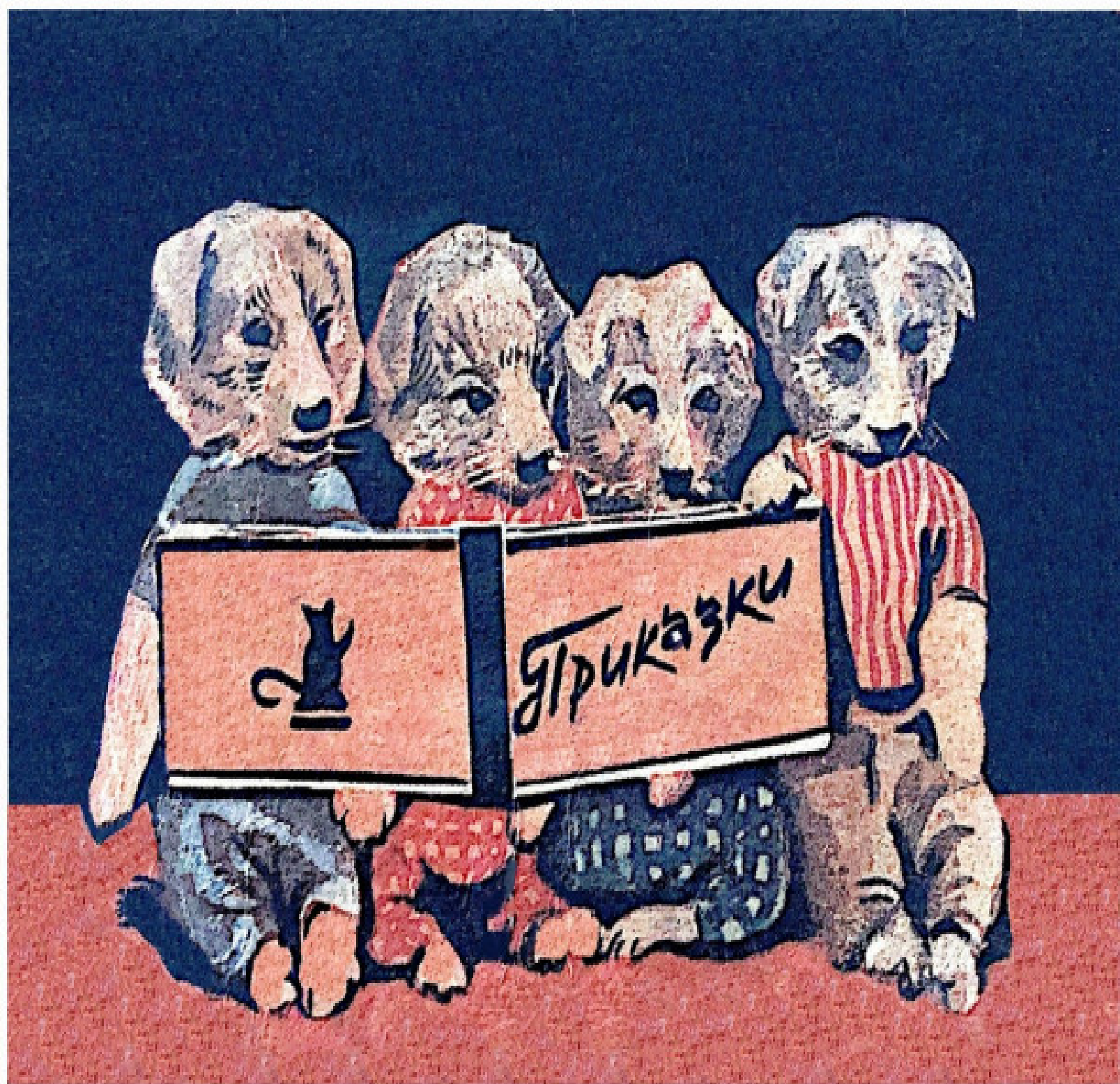

ЧЕТИРИТЕ КУЧЕНЦА

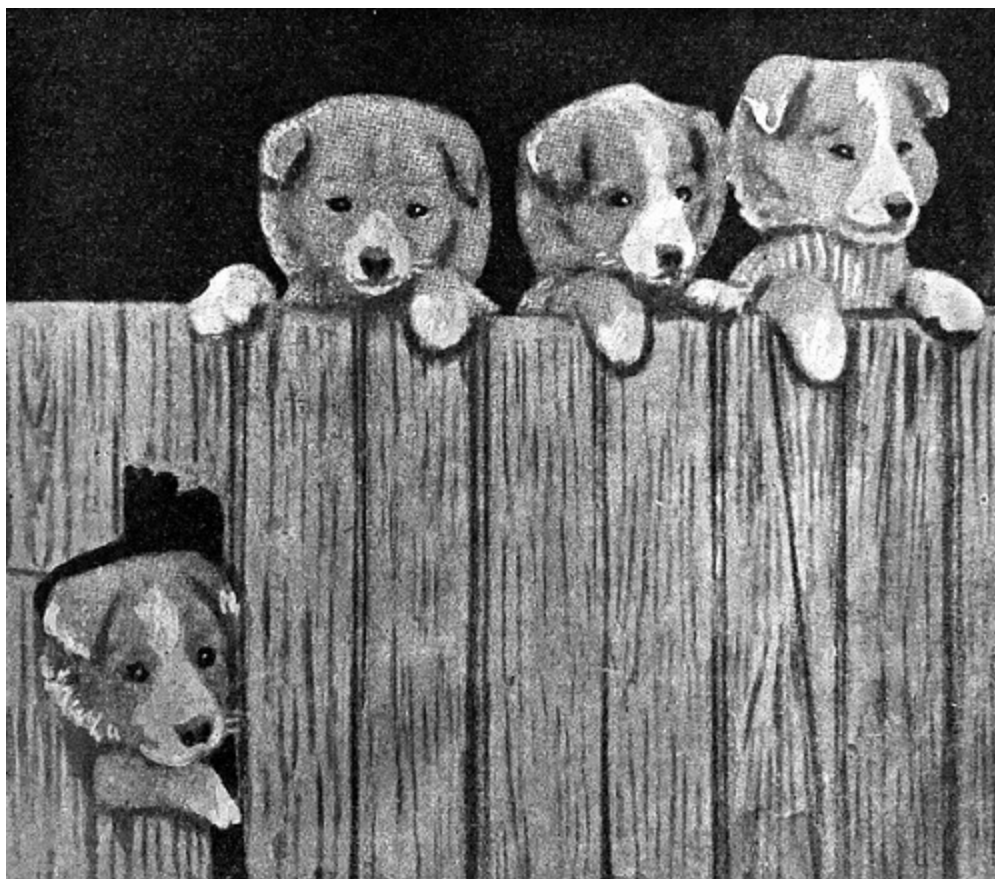

МЛАДЕН ИСАЕВ
ЧЕТИРИТЕ КУЧЕНЦА

chitanka.info

ЧЕТИРИТЕ КУЧЕНЦА

*Ето четири кутрета
с малки шарени нослета:
Шаро, Баро, Мурджо, Гинка —
цяла весела дружинка.*

*Имаха си те голям
хубав чичо Караман;
учеше ги той по двора,
как да гонят чужди хора,
да са умни, работливи,
да са чисти и учтиви,*

*всяко кокалче с лопата
да заравят те в земята.*

*Имаха си леля Роска,
учеше ги на обноска:
как да махат те юнашки
своите рунтави опашки,
как пред мъничките котки
да са весели и кротки.*

*Ей ги в малката градинка —
Шаро, Баро, Мурджо, Гинка,
ще събират те листата,
разпиляни по земята.*

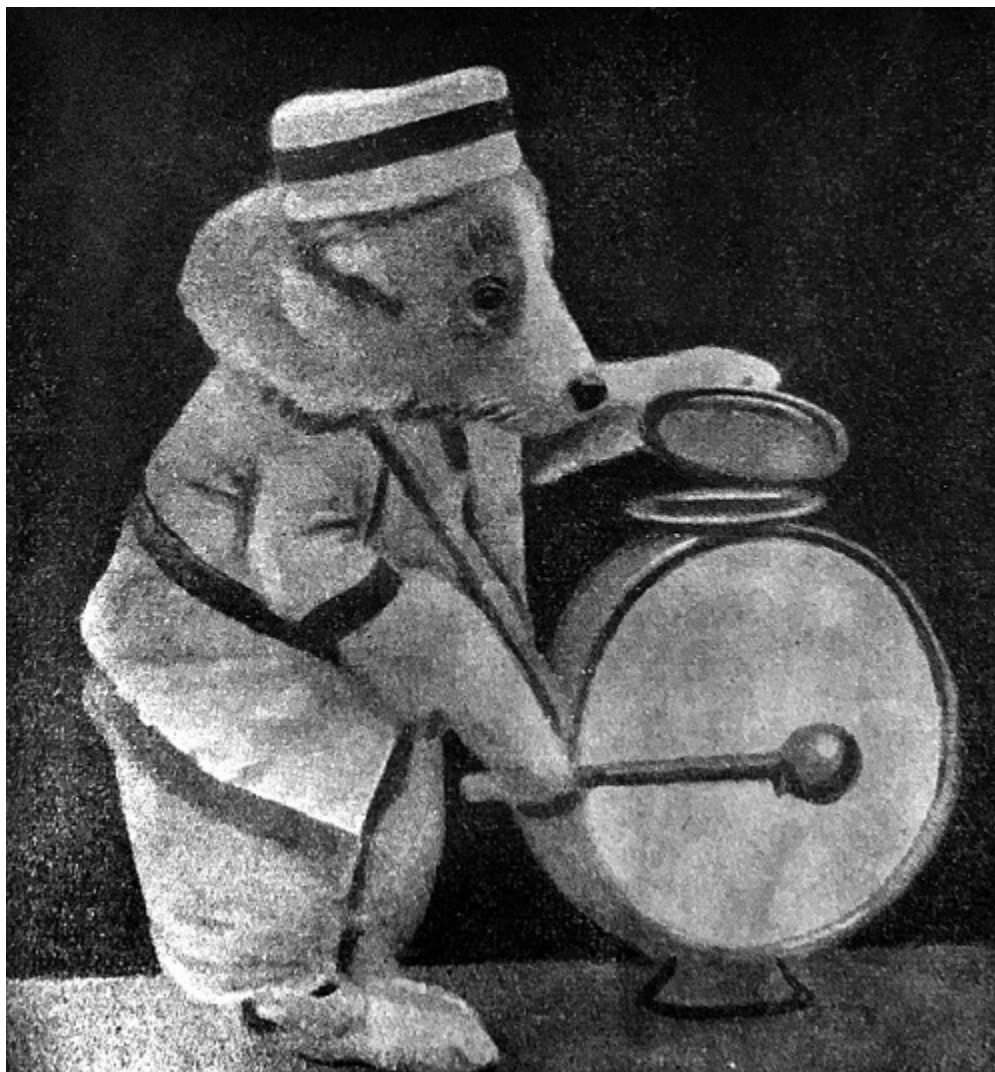
*Гинка чеше си нослето:
— Бау! бау! бау! бау! —
работете вий, братлета,
мене ми омръзна вече.
В кухнята се тя завтече
и от кокалчета пресни
сготви манджици чудесни.*

*Само Мурджо, Шаро, Баро —
трима весели другари,
разкопаваха с лопата
във градината земята.*

*Баро чеше си вратлето:
— Бау! бау! бау! бау! —
работете вий, братлета,
мене ми омръзна вече.
Нови дрехи си облече,
бързо грабна барабана
и да думка той захвана:
— Дум! дум! дум! дум!*

*Ей и Мурджо тук залая:
— Бау! бау! бау! бау! —
да работя не желая.
Радио ще слушам аз,
днес е кучешкият час.
Седна Мурджо на кревата,
слуша с радост на душата!*

*Шаро сам-самин остана,
мисли: що ли да захвана?
Вместо да се излежава,
грабна вестник да продава
между кучия народ:
— Вестник „Кучешки живот“
аз продавам, господа!
— вика Шаро из града.*

*Ей го Шаро вестникаря
се завръща от пазаря.
Носи той на леля Роска
едър кокал за чорбица,
нова хубава метлица,
нова преса за картофи
и пържоли — цяла кофа!*

*И направи палачинки,
бели като куп снежинки.
Ех, че сладички са те,
има леля да яде!*

*Шаро беше умно куче,
взе и музика да учи —
и на старата гъдулка,
свири като на цигулка:
— Ям аз кокал и месенце,
сладки като от петленце!*

*И на Шаро се доще,
като мъничко дете,
малко да си поиграе —
почна весело да лае.
Мурджо целия в захлас
слуша кучешкия час,
Гинка пък чете на глас,
Баро бие барабана,
Шаро пак самин остана.
Към съседката надникна:*

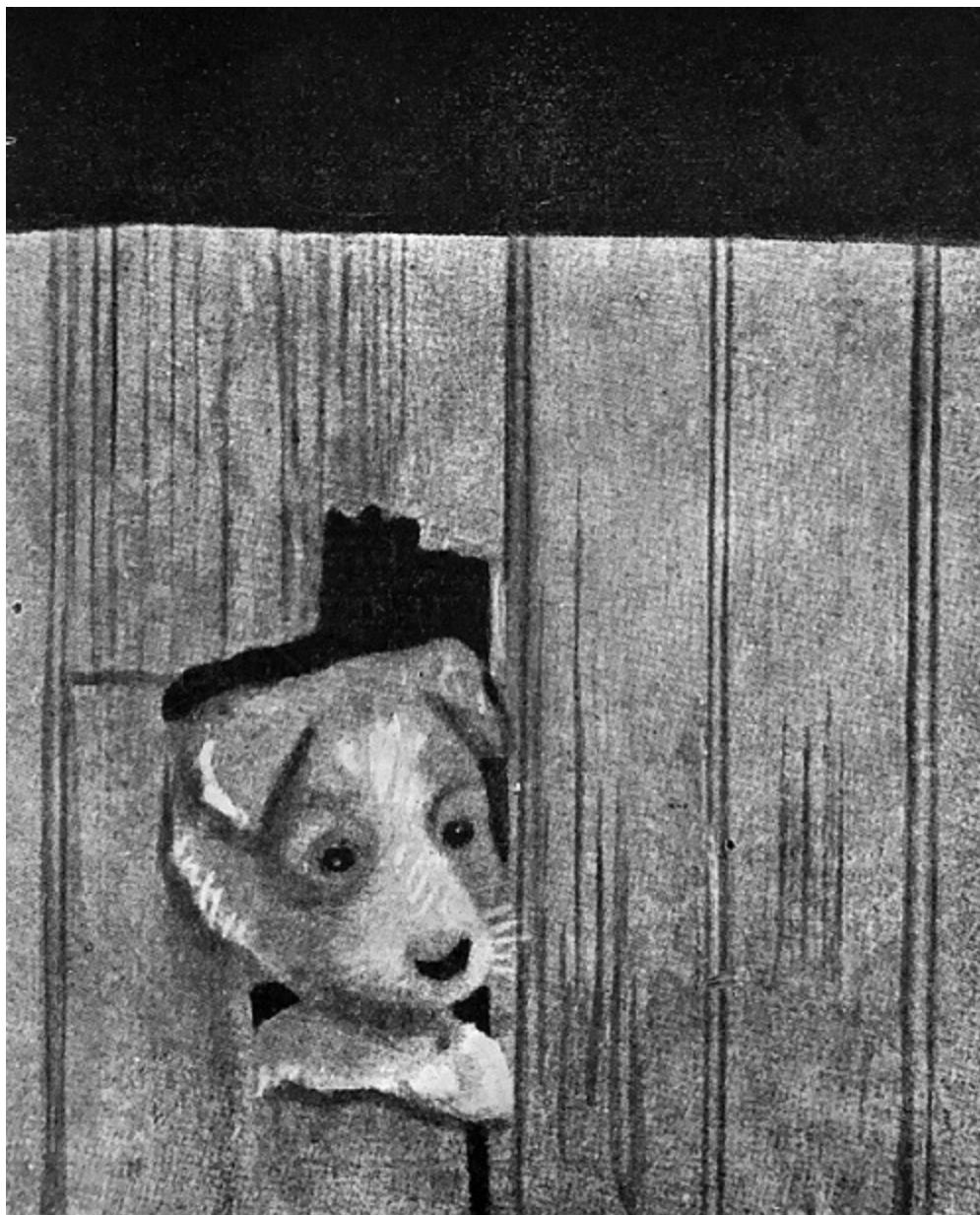
— Ау! Ау! — Шаро ѝ подвижна.

На съседката му Цеца
беше ѝ дошъл сънчеца
— спеше кротко на кревата
с бяла кукла във ръката.

*Тук през дупката провян,
вика Шаро Крачолан:
— Я ела във мойта стая
с тебе да си поиграя!*

*Ала Крачолан в количка
вози своята сестричка —
хич не иска и да знае,
че отсреща Шаро лае.*

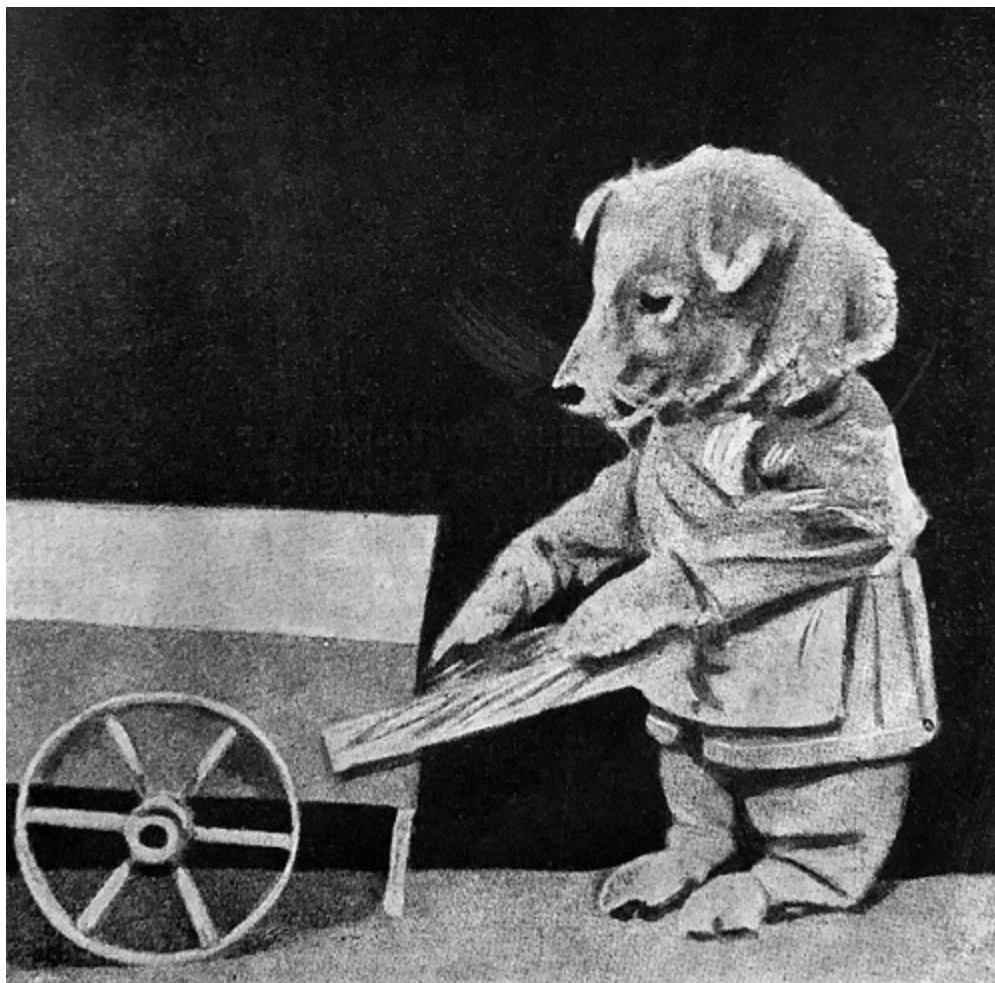
*Шаро жално пак излая:
— Ау! ау! ау! ау! —
искам с вас да си играя.
Ала вѣн на булеварда
ей ги двамата с плакарди.
Всяко кучешко дете
на плакардите чете:
— Дайте кости от теленце!
— Дайте повече месенце!*

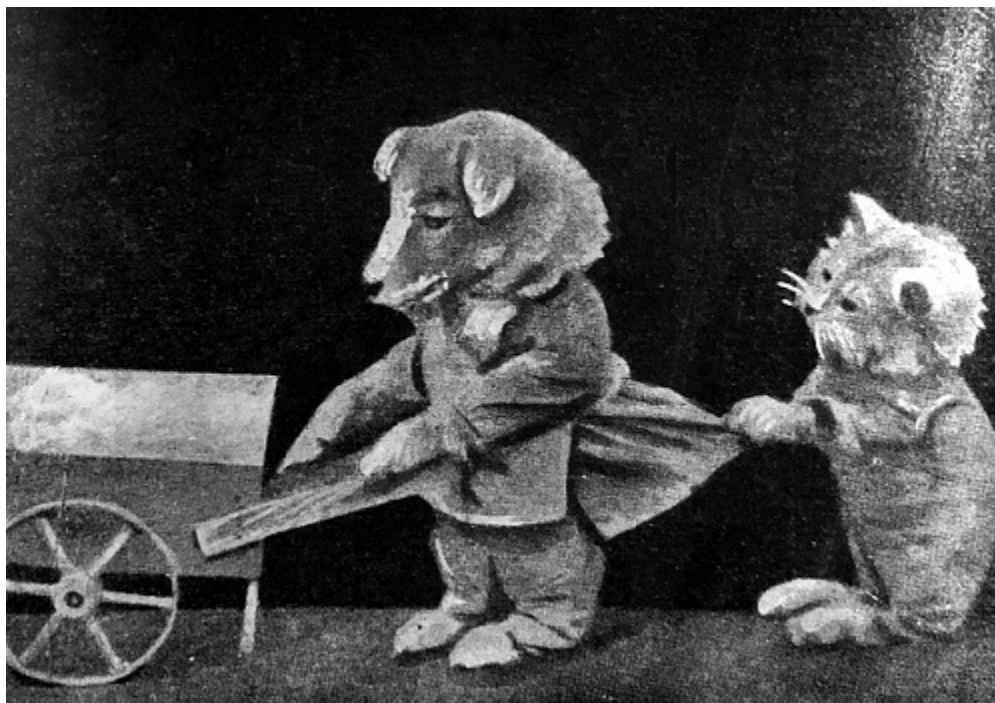
*И отново Шаро лае,
на кого — и той не знае:
— Ау! ау! ау! ау!
Чу го само стрина Гина
от съседната градина.
— Я млъкни бе, вироглавко!
Я млъкни бе, песоглавко!*

*Млъкна Шаро и с престилка
в двора сам се закандилка.
Там направи от калчица
куп кюфтенца за дечица.
И с количката направо
тръгна сам да ги продава;
— Хайде преснички кюфтета,
тук е, граждани, бюфета!*

*Мигом трепна му сърцето:
кой го дърпа за палтето?
Що да види: бяло коте
го поглежда мило, кротко!*

Котенцето замяука:
— Аз дойдох при тебе тука,
мяу! мяу! мяу! мяу! —
за услуга да те моля.
(Шаро рече: моля, моля!)
— Аз не мога тук само
да си пусна туй писмо.
Шаро усложлив нали е,
до високата кутия
вдигна мъничкото коте.
А то мърка: мър! мър! мър! —
ти си днес така добър!

— Мяу! мяу! — ето тука
котенцето пак мяука:
— Още нещо ще те моля.
(Шаро рече: моля, моля!)
— Като мама, ако щеш,
приказки да ми четеш.
Шаро книжката прочете
за „Четири коте́та“.
То отвърна: мър! мър! мър!
ти си днес така добър!

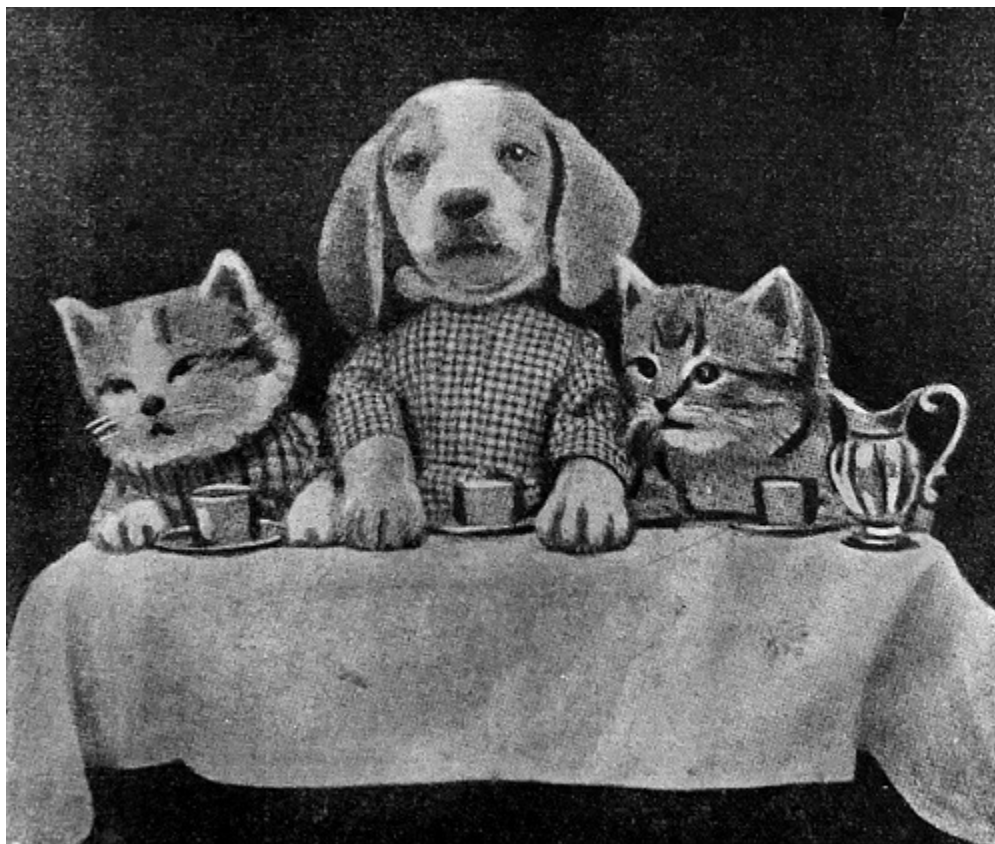
— Мяу! мяу! мяу! мяу! —
котенцето пак мяука:
— Още нещо ще те моля.
(Шаро рече: моля, моля!)
— Да ме заведеш дома;
мама забрани сама
улиците да пресичам.
Шаро вкъщи го поведе.

*А то мърка: мър! мър! мър!
ти си днес така добър!*

*Шаро, без да се обръща,
влиза в котешката къща.
Котешката майка цяла
бе от радост засияла:
— Благодарна съм ти много,
че не гониш ти децата,*

заповядай пак у нас,
ще сваря чорбица аз.
— Ще ви дойда — рече Шаро —
с твойто коте сме другари.

Шаро у дома завари
веселите си другари;
пеят песни за мишлета,
за кучкари, за момчета.
Шаро във реда застава
и другарите надпява.

Ала ето запъхтян
иде чичо Караман:
— Гинке, Мурджо, Шаро, Баро! —
почва чичо да се кара
— леля Роска обвини ви,
че сте днес били лениви.
Само Шаро тоя ден
от труда е уморен.

*И четирите дечица
се изправиха в редица.
Чичо Караман им рече:
— За ленивци няма вече
нито кокал, ни чорбица.
Хайде, тръгвайте, дечица.
Всички листи съберете*

и тогава ще ядете!

*Вънка, в цветната градинка,
трима: Мурджо, Баро, Гинка
се навеждат и с ръчички
сбират листите самички.
И количката с ръка
теглят, бутат, ей така!*

*А пък Шаро тоя ден
беше славно награден.
Че е много работлив
и към котки милостив,
леля Роска му предложи
да яде додето може,
а пък чичо Караман
подари му аероплан.*

Издание:

Автор: Младен Исаев

Заглавие: Четирите кученца

Издание: пето (не е указано)

Издател: Издателство „Български писател“

Година на издаване: 1949

Тип: приказка

Националност: българска (не е указана)

Печатница: Държавна печатница „Първи май“ — София

Излязла от печат: м. март 1949 г.

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/18284>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.